

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 30/07

19 kwietnia 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-381/05

De Landtsheer Emmanuel SA / Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

W OKREŚLONYCH PRZYPADKACH JEST MOŻLIWA REKLAMA PORÓWNAWCZA POMIĘDZY TOWARAMI NIEPOSIADAJĄCYMI NAZWY POCHODZENIA A TOWARAMI POSIADAJĄCYMI TAKĄ NAZWĘ

Zawarte w wypowiedzi reklamowej odniesienie do rodzaju towarów a nie do określonego przedsiębiorstwa lub towaru można uznać za stanowiące reklamę porównawczą

Dyrektywa 84/450/EWG w dziedzinie reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej dopuszcza, pod określonymi warunkami, reklamę porównawczą, którą definiuje jako: „każdą reklamę, która wyraźnie lub przez domniemanie identyfikuje konkurenta albo towary lub usługi oferowane przez konkurenta”.¹

W niniejszej sprawie, spółka belgijska De Landtsheer S.A. produkuje i sprzedaje pod znakiem towarowym Malheur kilka rodzajów piwa. W 2001 r. spółka ta wprowadziła na rynek pod nazwą „Malheur Brut Réserve” piwo, którego proces wytwarzania został zainspirowany metodą produkcji win musujących.

De Landtsheer posłużył się między innymi wzmiankami: „BRUT RÉSERVE”, „La première bière BRUT au monde” (pierwsze na świecie piwo BRUT), „Bière blonde à la méthode traditionnelle” (piwo jasne wytwarzane metodą tradycyjną) oraz „Reims-France”, a także odniesieniem do producentów win z Reims i Épernay. Za pomocą wyrażenia „Champagnebier” De Landtsheer chciał podkreślić, iż chodziło o piwo wytworzone zgodnie z metodą produkcji szampana. Ponadto spółka ta zachwalała oryginalność nowego piwa Malheur powołując się na cechy charakterystyczne dla win musujących, a zwłaszcza dla szampana.

W dniu 8 maja 2002 r. Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) i Veuve Clicquot Ponsardin S.A. pozwały De Landtsheer do tribunal de commerce de Nivelles (Belgia), w celu zakazania jej między innymi posługiwania się wyżej wspomnianymi wzmiankami. Ich zdaniem, takie posługiwanie się, było nie tylko mylące, ale także stanowiło zakazaną reklamę porównawczą.

¹ Artykuł 2 pkt 2a dyrektywy (Dz.U. L 250, str. 17), zmienionej dyrektywą 97/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r. (Dz.U. L 290, str. 18).

Wyrokiem z 26 lipca 2002 r. sąd ten nakazał De Landtsheer między innymi zaprzestanie wszelkiego posługiwania się wzmianką „Méthode traditionnelle” oraz nazwą pochodzenia „Champagne”, oznaczeniem pochodzenia „Reims-France”, a także odniesieniem do producentów win z Reims i Épernay oraz do metody produkcji szampana. Pozew CIVIC i Veuve Clicquot został oddalony w zakresie dotyczącym posługiwania się wzmiankami „BRUT”, „RÉSERVE”, „BRUT RÉSERVE” oraz „La première bière BRUT au monde”.

De Landtsheer zaprzestając używania nazwy pochodzenia „Champagne” w wyrazie „Champagnebier” wniosła odwołanie od tego wyroku w zakresie dotyczącym pozostałych kwestii spornych. CIVIC i Veuve Clicquot również wniosły odwołanie dotyczące używania wyrażeń „BRUT”, „RÉSERVE”, „BRUT RÉSERVE” i „La première bière BRUT au monde”.

W związku z tym Cour d'appel de Bruxelles skierował do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich kilka pytań prejudycjalnych. Sąd krajowy zmierza do ustalenia w szczególności, czy dyrektywa 84/450/EWG powinna być interpretowana w ten sposób, że za reklamę porównawczą można uznać zawarte w wypowiedzi reklamowej odniesienie do rodzaju towaru, a nie do określonego przedsięwzięcia lub określonego towaru.

Trybunał udzielił odpowiedzi twierdzącej: takie odniesienie może stanowić reklamę porównawczą, gdy możliwe jest zidentyfikowanie przedsiębiorstwa lub oferowanych przez nie produktów, jako konkretnie przywołanych w tej reklamie. Okoliczność, że można zidentyfikować licznych konkurentów reklamującego lub oferowane przez nich towary lub usługi, jako konkretnie przywołane w tej wypowiedzi reklamowej, jest bez znaczenia dla uznania porównawczego charakteru danej reklamy.

Ponadto sąd krajowy zapytał między innymi o to, czy dyrektywa powinna być interpretowana w ten sposób, że zakazane jest każde porównanie, które w stosunku do towarów nieposiadających nazwy pochodzenia odnosi się do produktów mających nazwę pochodzenia. W rzeczywistości bowiem, jedną z przewidzianych przez dyrektywę przesłanek dopuszczalności reklamy porównawczej jest to, aby w stosunku do towarów mających nazwę pochodzenia odnosiła się zawsze do towarów mających tę samą nazwę.

W tym zakresie Trybunał przypomniał, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, **przesłanki reklamy porównawczej powinny być interpretowane w sposób jak najbardziej dla niej korzystny**. Ponadto stwierdził, iż kolejną przesłanką dopuszczalności reklamy porównawczej przewidzianą przez dyrektywę jest wymóg, aby reklama ta nie korzystała w sposób bezprawny z reputacji związanej z danym znakiem towarowym, nazwą handlową lub innymi znakami wyróżniającymi konkurenta lub nazwę pochodzenia produktów konkurujących. W opinii Trybunału, skuteczność tej przesłanki byłaby niepełna, gdyby nie można było porównywać towarów niemających nazwy pochodzenia z towarami, które posiadają taką nazwę.

Trybunał stwierdził, że w przypadku gdy wszystkie pozostałe przesłanki dopuszczalności reklamy porównawczej zostały spełnione, ochrona nazw pochodzenia, która skutkowałaby całkowitym zakazem porównań towarów niemających nazwy pochodzenia z towarami posiadającymi taką nazwę, byłaby nieuzasadniona i nie miałaby podstawy w przepisach dyrektywy.² Trybunał uznał zatem, że **nie jest zakazane jakiegokolwiek porównanie, które w stosunku do towarów nieposiadających nazwy pochodzenia odnosi się do towarów posiadających taką nazwę**.

² Chodzi tu w szczególności o art. 3 ust. 1 lit. f) dyrektywy.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : FR, BG, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, PT, RO, SK, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-381/05>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053